

877

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 7 października 1997 r.

w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle rolnicze i ich usytuowanie.

Na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 89, poz. 414, z 1996 r. Nr 100, poz. 465 i Nr 106, poz. 496 oraz Nr 146, poz. 680, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 111, poz. 726) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Rozporządzenie ustala warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać budowle rolnicze i związane z nimi urządzenia budowlane oraz ich usytuowanie.

2. Rozporządzenie określa warunki, które przy zachowaniu przepisów prawa budowlanego oraz odrębnych przepisów, a także ustaleń Polskich Norm zapewniają:

- 1) bezpieczeństwo konstrukcji,
- 2) bezpieczeństwo pożarowe,
- 3) bezpieczeństwo użytkowania,
- 4) odpowiednie warunki higieniczne i zdrowotne oraz ochronę środowiska,
- 5) ochronę przed hałasem i drganiami,
- 6) oszczędność energii i odpowiednią izolacyjność cieplną przegród,
- 7) odpowiednie warunki użytkowe,
- 8) ochronę uzasadnionych interesów osób trzecich,
- 9) trwałość budowli,
- 10) ochronę dóbr kultury.

§ 2. Przepisy rozporządzenia stosuje się przy projektowaniu, budowie, odbudowie, rozbudowie, nadbudowie, przebudowie, modernizacji i zmianie sposobu użytkowania budowli rolniczych lub ich części, a także związanych z nimi urządzeń budowlanych.

§ 3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o budowlach rolniczych — rozumie się przez to budowle dla potrzeb rolnictwa i przechowywania produktów rolnych, w szczególności takie jak: zbiorniki na płynne odchody zwierzęce, płyty do składowania obornika, silosy na kiszonkę, silosy na zboże i pasze, komory fermentacyjne i zbiorniki biogazu.

Rozdział 2

Zabudowa i zagospodarowanie terenu

§ 4. Usytuowanie budowli rolniczych i projekt zagospodarowania działki lub terenu powinny być zgodne

z decyzją o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

§ 5. 1. Do budowli rolniczych i urządzeń budowlanych z nimi związanych należy zapewnić dojścia i dojazdy przystosowane do sposobu ich użytkowania, w tym drogi pożarowe, określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej.

2. Szerokość zorganizowanych ciągów dojazdowych do budowli rolniczych powinna wynosić co najmniej 3 m.

3. Ukształtowanie niwelety podłużnej i przekrojów poprzecznych dojazdów oraz dojeżdż do budowli rolniczych powinny zapewniać spływ wód opadowych.

4. Stanowiska postojowe i dojazdy do budowli rolniczych powinny posiadać nawierzchnię utwardzoną, zapewniającą odpływ wód opadowych.

§ 6. 1. Do usuwania i magazynowania odchodów pochodzenia zwierzęcego powinny być przewidziane urządzenia i zbiorniki dostosowane do systemów technologicznych utrzymywania zwierząt, zwane dalej „zbiornikami na płynne odchody zwierzęce”.

2. Zbiorniki na płynne odchody zwierzęce powinny mieć dno i ściany nieprzepuszczalne; zbiorniki zamknięte powinny być szczelnie przykryte płytą zaopatrzoną w otwór wejściowy i wentylacyjny.

3. Odległości zamkniętych zbiorników na płynne odchody zwierzęce, mierzone od pokryw i wylotów wentylacyjnych powinny wynosić co najmniej:

- 1) od otworów okiennych i drzwiowych pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi na działkach sąsiednich — 15 m,
- 2) od magazynów środków spożywczych, a także obiektów budowlanych przetwórstwa rolno-spożywczego — 15 m,
- 3) od granicy działki sąsiedniej — 4 m,
- 4) od budynków magazynowych ogólnych — 5 m,
- 5) od silosów na zboże i pasze — 5 m,
- 6) od silosów na kiszonki — 5 m.

4. Odległość otwartych zbiorników na płynne odchody zwierzęce o pojemności do 200 m³ oraz płyt gnojowych powinna wynosić co najmniej:

- 1) od otworów okiennych i drzwiowych pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi na działkach sąsiednich — 30 m,

- 2) od budynków przetwórstwa rolno-spożywczego i magazynów środków spożywczych — 50 m,
- 3) od budynków magazynowych pasz i ziarna — 10 m,
- 4) od granicy działki sąsiedniej — 4 m,
- 5) od silosów na zboże i pasze — 5 m,
- 6) od silosów na kiszonki — 10 m.

5. Dopuszcza się sytuowanie zbiorników na płynne odchody zwierzęce w odległościach mniejszych niż określone w ust. 3 pkt 3 i ust. 4 pkt 4 lub na granicy działek, w wypadku gdy będą przylegać do tego samego rodzaju zbiorników na działce sąsiedniej.

6. Odległość otwartych zbiorników na płynne odchody zwierzęce o pojemności większej niż 200 m³ od obiektów budowlanych wymienionych w ust. 4 i od granicy działki sąsiedniej określa się indywidualnie w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w uzgodnieniu z właściwym państwowym wojewódzkim inspektorem sanitarnym.

§ 7. 1. Odległości komór fermentacyjnych i zbiorników biogazu o pojemności do 100 m³ powinny wynosić co najmniej:

- 1) od otworów okiennych i drzwiowych pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi oraz od budynków inwentarskich — 15 m,
- 2) od innych budynków — 8 m,
- 3) od granicy działki sąsiedniej — 5 m,
- 4) od składu węgla i koksu — 15 m,
- 5) od innych komór fermentacyjnych i zbiorników biogazu — 15 m,
- 6) od silosów na zboże i pasze o pojemności większej niż 100 ton — 15 m,
- 7) od innych obiektów budowlanych nie będących budynkami — 5 m.

2. Zbiorniki biogazu i komory fermentacyjne o pojemności większej niż 100 m³ powinny być lokalizowane na działkach przeznaczonych wyłącznie dla biogazowni, a odległości, o których mowa w ust. 1, powinny być co najmniej dwukrotnie większe.

§ 8. Odległość silosów na zboże i pasze o pojemności większej niż 100 ton powinna wynosić co najmniej:

- 1) od otworów okiennych i drzwiowych pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi oraz od budynków inwentarskich — 15 m,
- 2) od innych budynków — 8 m,
- 3) od biogazowni — 15 m,

- 4) od składu węgla i koksu — 15 m,
- 5) od granicy działki sąsiedniej — 5 m.

§ 9. Odległości myjni urządzeń ochrony roślin powinny wynosić co najmniej:

- 1) od budynków przeznaczonych na pobyt ludzi, silosów na kiszonki, magazynów pasz i ziarna, magazynów ogólnych i obiektów budowlanych przetwórstwa rolno-spożywczego — 30 m,
- 2) od granicy działki sąsiedniej — 5 m.

§ 10. Odległości pomiędzy budowlami rolniczymi a budowlami i budynkami związanymi z nimi technologicznie nie ogranicza się, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

§ 11. Usytuowanie budowli rolniczych uciążliwych dla otoczenia, w szczególności z uwagi na zapylenie, zapachy, wydzielanie się substancji toksycznych, powinno uwzględniać przeważające kierunki wiatrów, tak żeby przez jak najdłuższą część roku znajdowały się one po stronie zawiętrznej względem obiektów budowlanych przeznaczonych na pobyt ludzi oraz względem obszarów chronionych.

§ 12. Budowle rolnicze uciążliwe dla otoczenia powinny być odizolowane od przyległych terenów pasami zieleni średnio- i wysokopiennej.

Rozdział 3

Budowle rolnicze i urządzenia budowlane z nimi związane

§ 13. 1. Budowle rolnicze i urządzenia budowlane z nimi związane powinny być zaprojektowane i wykonane w sposób zapewniający w fazie budowy i eksploatacji zachowanie stanów granicznych nośności i użytkowania konstrukcji.

2. W stalowych elementach konstrukcyjnych budowli rolniczych narażonych na korozję należy, niezależnie od zabezpieczenia antykorozyjnego, stosować nadatki.

§ 14. Posadowienie budowli rolniczych powinno:

- 1) być dostosowane do warunków hydrogeologicznych i innych cech podłoża gruntowego,
- 2) być dostosowane do rodzaju konstrukcji oraz sposobu użytkowania budowli rolniczych i urządzeń budowlanych z nimi związanych,
- 3) zapewniać zachowanie stanów granicznych nośności i użytkowania.

§ 15. 1. Występujące w budowlach rolniczych urządzenia techniczne powodujące wstrząsy i wibracje powinny być wykonane na oddzielnych fundamentach, z zachowaniem odstępów dylatacyjnych, w sposób uniemożliwiający przenoszenie wstrząsów i wibracji na fundamenty obiektu.

2. Fundamenty budowli rolniczych i urządzeń budowlanych z nimi związanych powinny być zabezpieczone przed:

- 1) negatywnymi skutkami oddziaływania wód gruntowych,
- 2) skutkami przemarzania podłoża gruntowego, jeżeli podłoże stanowią grunty wysadzinowe,
- 3) uszkodzeniami umożliwiającymi przeniknięcie do gruntu szkodliwych substancji znajdujących się w budowli.

§ 16. Przegrody budowlane budowli rolniczych powinny być projektowane i wykonywane z zapewnieniem bezpieczeństwa i odporności ogniowej konstrukcji, przy doborze materiałów zapewniających walory użytkowe i trwałość budowli.

§ 17. W budowlach rolniczych przeznaczonych do magazynowania produktów spożywczych i pasz oraz komponentów przeznaczonych do ich produkcji zabronione jest stosowanie materiałów toksycznych i charakteryzujących się stężeniem naturalnych izotopów promieniotwórczych większym od przewidzianego w przepisach w sprawie dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia, wydzielanych przez materiały budowlane, urządzenia i elementy wyposażenia w pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt ludzi.

§ 18. Przegrody budowlane podziemnych budowli rolniczych oraz zagłębione w gruncie części przegród pozostałych budowli rolniczych powinny być zabezpieczone przed negatywnymi skutkami oddziaływania środowiska gruntowo-wodnego oraz przed zawilgoceciem i przenikaniem wilgoci do wnętrza budowli.

§ 19. 1. Przegrody budowlane budowli rolniczych narażone na negatywne oddziaływanie środowiska wewnętrznego, niezależnie od szczelności ich wykonania, powinny być osłonięte od wewnątrz powłokami zabezpieczającymi.

2. Przegrody budowlane, o których mowa w ust. 1, powinny być zaprojektowane i wykonane w sposób umożliwiający wymianę elementów zniszczonych lub uszkodzonych.

§ 20. Przykrycia podziemnych budowli rolniczych przenoszące obciążenie zewnętrzne stałe lub zmienne powinny być oznakowane tablicami ostrzegawczymi zawierającymi informacje o wielkości dopuszczalnych obciążeń i ich rozmieszczeniu.

§ 21. 1. W biogazowniach powinny być stosowane niskociśnieniowe zbiorniki biogazu metalowe, żelbetowe lub z tworzyw elastycznych.

2. Zbiorniki powłokowe z tworzyw elastycznych powinny być zabezpieczone ogrodzeniem o wysokości co najmniej 1,8 m.

3. Odległość ogrodzenia od płaszcza zbiornika biogazu powinna wynosić co najmniej 0,85 m.

4. Dopuszcza się odległość mniejszą od określonej w ust. 3, pod warunkiem wykonania ogrodzenia w sposób uniemożliwiający sięgnięcie do płaszcza zbiornika.

5. Zbiorniki biogazu metalowe i żelbetowe mogą być nie obudowane.

6. Podziemne zbiorniki biogazu mogą być obciążone jedynie znajdującym się nad nimi gruntem.

§ 22. Komory fermentacyjne i zbiorniki biogazu powinny być zaprojektowane i wykonane w sposób zabezpieczający przed:

- 1) pożarem lub wybuchem,
- 2) zamarznięciem przewodów doprowadzających i odprowadzających gaz,
- 3) kondensacją gazu,
- 4) korozją powodowaną przez substancje zawarte w gazie, a w szczególności przez amoniak i siarkowodór.

§ 23. 1. Komory fermentacyjne powinny być wykonywane z materiałów niepalnych.

2. Izolacja cieplna komór fermentacyjnych i przewodów biogazu powinna być wykonana w sposób zapewniający nierozprzestrzenianie ognia.

§ 24. 1. Komory fermentacyjne i zbiorniki biogazu powinny być wyposażone w instalacje odgromowe i chronione od elektryczności statycznej.

2. Instalacje elektryczne powinny być prowadzone w rurach o stopniu ochrony nie niższym niż IP-54; w wypadku stosowania mieszańder nerkowych stopień ochrony powinien wynosić IP-68.

§ 25. Tworzywa elastyczne przeznaczone do budowy zbiorników biogazu powinny charakteryzować się:

- 1) wytrzymałością na rozrywanie co najmniej 15 N/cm²,
- 2) przepuszczalnością metanu nie większą niż 10 cm³/m²h bar,
- 3) odpornością na działanie temperatur w granicach od -30°C do +50°C,
- 4) możliwością odprowadzania ładunków elektrostatycznych.

§ 26. 1. W pomieszczeniach, w których znajdują się zbiorniki biogazu, należy zapewnić wentylację grawitacyjną.

2. Otwory nawiewne w pomieszczeniach, o których mowa w ust. 1, powinny znajdować się bezpośrednio nad posadzką, a kanały wywiewne powinny być wprowadzone ponad dach.

3. W pomieszczeniach ze zbiornikami biogazu otwory nawiewne i wywiewne powinny mieć powierzchnię przekroju dla zbiorników o pojemności:

1) do 50 m ³	— 400 cm ² ,
2) powyżej 50 m ³ do 100 m ³	— 700 cm ² ,
3) powyżej 100 m ³ do 200 m ³	— 1 000 cm ² ,
4) powyżej 200 m ³	— 1 500 cm ² .

§ 27. Pomieszczenia sterowni znajdujące się obok komór fermentacyjnych powinny być wentylowane.

§ 28. 1. Konstrukcja otwartych zbiorników na płynne odchody zwierzęce powinna zapewniać warunki ich użytkowania poprzez:

- 1) umożliwienie dojazdu oraz opróżnienia gromadzących się osadów,
- 2) wykonanie spadków w dnie w kierunku komory czerpальной gnojowicy,
- 3) wykonanie spadków na zewnątrz dla odpływu wód opadowych.

2. Naziemne i częściowo zagłębione otwarte zbiorniki na płynne odchody zwierzęce, mające wysokość mniejszą niż 1,8 m, oraz zbiorniki ziemne powinny być zabezpieczone ogrodzeniem o wysokości co najmniej 1,8 m.

3. Pomosty obsługowe i dojścia dla obsługi otwartych zbiorników na płynne odchody zwierzęce powinny być zabezpieczone barierkami ochronnymi o wysokości co najmniej 1,1 m z poprzeczką umieszczoną w połowie jej wysokości i na wysokości 0,15 m nad pomostem.

4. Izolacja wodoszczelna dna i skarp zbiorników ziemnych na płynne odchody zwierzęce powinna być wykonana z trwałych materiałów izolacyjnych.

§ 29. Płyty do składowania obornika powinny mieć dno i ściany nieprzepuszczalne.

§ 30. 1. Składy otwarte węgla, koksu i żużla powinny być położone w terenie, w którym nie gromadzą się wody opadowe.

2. Skład powinien mieć dojazd dla pojazdów mechanicznych.

3. Podłoże składu powinno być utwardzone ze spadkiem nie mniejszym niż 3%.

4. Skład węgla brunatnego powinien być przykryty.

§ 31. 1. Myjnie płytowe dla pojazdów i urządzeń rolniczych powinny posiadać utwardzoną nawierzchnię z betonu szczelnego ze spadkami dla odpływu wód opadowych oraz szczelne osadniki błota i tłuszczu, a także studzienki zbiorcze.

2. Myjnie urządzeń do ochrony roślin powinny być wyposażone w szczelne zbiorniki ścieków.

Rozdział 4

Trwałość budowli rolniczych

§ 32. 1. Budowle rolnicze narażone na działanie korozji powinny mieć konstrukcję ukształtowaną w sposób zmniejszający negatywne skutki oddziaływania środowiska; w budowlach tych należy stosować wyroby odporne na oddziaływanie środowiska.

2. Przyjęty sposób ochrony przed korozją powinien uwzględniać przewidywany okres eksploatacji budowli rolniczej.

§ 33. 1. Sposób ochrony powierzchniowej budowli rolniczych narażonych na działanie korozji powinien:

- 1) być dostosowany do rozwiązań materiałowych,
- 2) spełniać wymagania higieniczne,
- 3) umożliwiać konserwację i naprawy.

2. Rozwiązania technologiczne, architektoniczne, instalacyjne i konstrukcyjne powinny uniemożliwiać zniszczenie budowli rolniczej w razie uszkodzenia korozyjnego niektórych elementów.

3. Do elementów wymagających okresowej kontroli i konserwacji należy zapewnić dostęp.

§ 34. Konstrukcje budowli rolniczych narażonych na działanie korozji powinny być zabezpieczone przed powstawaniem odkształceń i rys powodujących naruszenie szczelności powłoki ochronnej.

§ 35. Konstrukcja silosów na kiszonkę powinna zapewniać należyłą ochronę przed oddziaływaniem soków oraz ich przenikaniem do otaczającego środowiska poprzez wykonanie odpowiednich spadków i kanałików do odprowadzania soków do szczelnych studzienek.

§ 36. W dnie i ścianach zbiorników przy ciśnieniu hydrostatycznym do 0,05 MPa może być stosowany beton zwykły; przy ciśnieniu wyższym powinien być stosowany beton hydrotechniczny.

§ 37. 1. Żelbetowe elementy budowli rolniczych narażone na działanie korozji powinny być wykonane z betonu szczelnego klasy co najmniej B20, zbrojonego stalą węglową o nie podwyższonej wytrzymałości.

2. W elementach, o których mowa w ust. 1, należy stosować zbrojenie z nadładkiem na korozję.

3. Złącza elementów budowlanych, dla których beton nie stanowi dostatecznej ochrony, należy zabezpieczać powłokami ochronnymi lub wykonywać ze stali nierdzewnej.

4. Minimalna otulina zbrojenia w elementach budowlanych, o których mowa w ust. 1, powinna wynosić:

- 1) 50 mm od strony środowiska powodującego korozję w silosach na kiszonki,

2) 30 mm w ścianach i dnach leja silosów na zboża i pasze, w których beton powinien spełniać dodatkowo warunek podwyższonej ścieralności.

5. Składniki betonu nie powinny powodować korozji zbrojenia.

§ 38. Elementy stalowe w konstrukcjach i przegrodach budowlanych narażonych na działanie korozji należy zabezpieczać powłokami ochronnymi lub wykonywać ze stali nierdzewnej.

Rozdział 5

Bezpieczeństwo pożarowe i zabezpieczenie przed wybuchem

§ 39. Budowle rolnicze powinny być zabezpieczone przed pożarem lub wybuchem, w szczególności przez zapewnienie:

- 1) nośności konstrukcji przez założony czas,
- 2) warunków ewakuacji,
- 3) bezpiecznych odległości między obiektami budowlanymi,
- 4) dróg pożarowych,
- 5) rozwiązań technicznych i materiałowych dostosowanych do występującego zagrożenia pożarowego lub zagrożenia wybuchem,
- 6) instalacji i urządzeń elektrycznych o stopniu bezpieczeństwa odpowiadającym występującemu zagrożeniu pożarowemu lub zagrożeniu wybuchem,
- 7) wody do celów przeciwpożarowych,
- 8) podręcznego sprzętu gaśniczego i urządzeń ratowniczych,
- 9) oznakowania znakami bezpieczeństwa.

§ 40. Budowle rolnicze powinny być wykonane z elementów budowlanych nie rozprzestrzeniających ognia.

§ 41. Odległości stanowisk postojowych dla pojazdów samochodowych i samojezdnych maszyn rolniczych od biogazowni rolniczych powinny wynosić co najmniej 10 m.

§ 42. 1. Dla budowli rolniczych, w których lub wokół których mogą tworzyć się mieszaniny niebezpieczne palnych gazów lub palnych pyłów z powietrzem, należy wyznaczyć strefy zagrożenia wybuchem.

2. Wymiary stref zagrożenia wybuchem dla budowli rolniczych i urządzeń budowlanych z nimi związanych określa załącznik do rozporządzenia.

3. Dopuszcza się przyjmowanie innych wymiarów stref zagrożenia wybuchem niż określone w załączniku,

o którym mowa w ust. 2, w wypadku zastosowania rozwiązań technicznych uzasadniających ich przyjęcie zgodnie z zasadami określonymi w przepisach o ochronie przeciwpożarowej.

§ 43. 1. W biogazowniach wokół zewnętrznych ścian komór fermentacyjnych i zbiorników biogazu ustala się strefy bezpieczeństwa w zależności od ich pojemności:

1) do 50 m ³	— 3 m,
2) ponad 50 m ³ do 100 m ³	— 5 m,
3) ponad 100 m ³	— 8 m.

2. Strefa bezpieczeństwa powinna być oddzielona ogrodzeniem o wysokości co najmniej 1,5 m oraz oznakowana tablicami ostrzegawczymi: „Biogazownia. Zagrożenie wybuchem. Używanie ognia otwartego i palenie tytoniu zabronione”.

§ 44. Budowle rolnicze powinny być chronione przed wyładowaniami atmosferycznymi.

Rozdział 6

Higiena i zdrowie

§ 45. 1. Budowle rolnicze i urządzenia budowlane z nimi związane powinny być projektowane i wykonane w sposób zabezpieczający przed wydzielaniem szkodliwych substancji.

2. W wypadku gdy nie można uniknąć wydzielania się szkodliwych substancji, należy przewidzieć właściwą wentylację, aby stężenia tych substancji nie przekraczały dopuszczalnych norm, określonych w odrębnych przepisach.

§ 46. W budowlach rolniczych, wewnątrz których wydzielają się szkodliwe dla zdrowia substancje i zapachy, należy przewidzieć skuteczny system wentylacji na czas doraźnego pobytu obsługi, zapewniający wykonywanie czynności związanych z czyszczeniem, naprawą i konserwacją, zgodnie z odpowiednimi przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa i higieny pracy.

§ 47. 1. Dojścia i przejścia do urządzeń technicznych w budowlach rolniczych, niezbędne na czas konserwacji i remontów, powinny zapewniać bezpieczne wykonywanie czynności remontowych.

2. Przy projektowaniu przejść i dojść przepisy o warunkach technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, stosuje się odpowiednio.

§ 48. Instalacje i urządzenia budowli rolniczych służące do odprowadzania zużytych wód, soków kiszonkowych, a także innych nieczystości i zanieczyszczeń, powinny być projektowane i wykonane w sposób zabezpieczający przed przenikaniem szkodliwych substancji do wód i gruntu.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 49. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do budowli rolniczych, jeżeli przed dniem wejścia w życie rozporządzenia została wydana decyzja o pozwoleniu na budowę lub został złożony wniosek o wydanie takiej

decyzji lub jeśli budowę nie wymagającą pozwolenia rozpoczęto przed dniem wejścia w życie rozporządzenia.

§ 50. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej;
J. Kalinowski

Załącznik do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 7 października 1997 r. (poz. 877)

WYMIARY STREF ZAGROŻENIA WYBUCHEM DLA BUDOWLI ROLNICZYCH I URZĄDZEŃ BUDOWLANYCH Z NIMI ZWIĄZANYCH

1. Biogazownie

1) komory fermentacyjne	— Z0 w całej komorze nad osadem gnilnym, w komorach przelewowych i syfonach
2) wokół nie zapewniających gazoszczelności włączów do komór	— Z1 — 3 m
3) wokół połączeń kołnierzowych gwintowanych i ściskanych rurociągów gazowych, dławic i gniazd zaworów przy ciśnieniach ponad 2 bary	— Z2 — 0,5 m
4) aparatura kontrolno-pomiarowa filtry w pomieszczeniach	— Z2 całe pomieszczenia
5) filtry w pomieszczeniach wyposażonych w eksplorometry i wentylację mechaniczną awaryjną	— nie wyznaczają się
6) wokół zaworów bezpieczeństwa	— Z1 — 5 m
7) wokół przewodów odpowietrzających i wydmuchowych	— Z1 o promieniu 5 m, przy czym 1 m w dół, 10 m w górę
8) pomieszczenia sprężarek biogazu	— Z1 w całym pomieszczeniu
9) pomieszczenia sprężarek biogazu wyposażone w eksplorometry i wentylację mechaniczną awaryjną	— Z1 — 0,5 m wokół możliwych źródeł wydzielania

2. Suszarnie, wytwórnie pasz, silosy zbóż i pasz, punkty przyjęciowe zbóż

1) silosy i urządzenia technologiczne, w tym obudowane urządzenia transportowe	— Z10 wewnątrz urządzeń i zbiorników zamkniętych
2) urządzenia rozładownicze i pakujące	— Z11 w promieniu 3 m od miejsca pakowania worków lub zasypu zbiorników, przyczep ciągnikowych i samochodów ciężarowych
3) kosze zasypowe sypkich palnych produktów rolnych	— Z11 w objętości kosza i dodatkowo 3 m w każdym nieograniczonym szczelnymi przegrodami kierunku.